

105. Møde.

Onsdagen den 7de Mai Kl. 1.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Siden forrige Møde er omdeelt Underendringsforslag til 3die Behandling af „Forslag til Lov angaaende Landboernes Forpligtelse til at yde Pligtgjørser og Nigtarbejde i offentlige og kommunale Dienest m. m.“ samt Underendringsforslag til eneste Behandling af „Forslag til Lov om en Forandring i Lov om Valgmenigheder af 15de Mai 1868“.

Den første Sag paa Dagsordenen var:
„Trede Behandling af „Forslag til Lov om Behandlingen af Sager angaaende nogle Forseelser mod Lodslovgivningen.“
(Denne Behandling findes i Tidenden.)

Intet Underendringsforslag var stillet. Lovforslaget i dets Helhed fattes under Forhandling.

Schønheyder: Forinden denne Sag finder sin endelige Afslutning her i Thinget, skal jeg tillade mig en ganske kort Bemærkning. Jeg har naturligvis aldeles Intet at erindre imod det foreliggende Lovforslag, forsaavidt som det indeholder Bestemmelse om, at henvise Forseelser imod Lodsanordningerne til Politiretten i Stedet for som tidligere til Gjøsteretten. Jeg maa imidlertid tilstaa, at jeg ikke tror, at dette Lovforslag vil have synderlig Indflydelse med Hensyn til, at forhindre de Indgreb, som i den senere Tid ere skete i vore Lodsrettigheder fra den anden Side af Sundet. Naar man vil haandhæve og forsvare vore gamle nedravede Eneret til Lodsning her i Sundet, saa tror jeg, at det virksomste Middel hertil er at søge at overgaa vore Naboer i Aktivitet og Dygtighed, og jeg tror, at det er den værdigste Maade at optage den Hadske paa, som nu er tilkastet os. Det er desværre saaledes, at Privilegiet i dette Tilfælde, som altid har virket skadeligt og slappende i flere Retninger, og, at den Konkurrence, som derved er fremkaldt, har været til stor Gavn og Fordel for Skibsfarens Interesser, og det er aabenbart det; som hovedsagelig maa komme i Betragtning. Det er en uafviselig Kjendsgjerning, at medens Skibene tidligere undertiden forgjæves maatte søge Lodsferne ved Dragør og Helsingør, saa tilbyde disse sig nu af sig selv ved Falsterbo og Kullen, og det vil heller ikke vare længe, inden man ogsaa kan faae dem ved Skagen. Dette er et stort og vigtigt Fremskridt for Skibsfarten, og det er meget beklageligt, at denne Spore har været nødvendig for at drive os til at opfylde de

Forpligtelser, som vi aabenbart have, saalange som vi gjør vor Eneret over den store Handelsvei til Østersøen gjældende. Da nu imidlertid den høitærede Minister har sin Opmærksomhed henvendt paa dette Spørgsmaal, og der er nedsat en Kommission for at tage Sagen under Overveelse, saa skal jeg ikke gaa ind paa en nærmere Kritik af de Mængler, som aabenbart flede ved Institutionen, men blot tillade mig at udtale det Haab, at hvis dette Lagsvæsen skal opretholdes, det da bliver opretholdt paa en saadan Maade, at Hensynet til Skibsfarens Interesser og berettigede Fordringer bliver det Første for Fremtiden i Modsatning til, hvad der hidtil er sket.

Berg: Jeg tør vel opfatte det ærede Medlems Ytringer som gaaende ud paa, at Overbestyrelsen for Lodsvesenet ikke har opfyldt sin Forpligtelse ved ikke at forlange dets Virksomhed udvidet saaledes, som Skibsfarten kræver det. Jeg antager ikke, at det ærede Medlem ved sine Udtalelser har villet kaste nogen Skygge paa selve Lodsinstitutionens Udøvere. Jeg tror, at det er sandt, hvad der ved mangfoldige Leiligheder er kommet frem, at de danske Lodsere ere udmærkede og dygtige Folk, og om der end i forskjellige Retninger kan have været Mængler, saa kunne disse tilpisse ikke tilskrives dem, men maa tilskrives Overbestyrelsen, som har ladet Reglementet bestaa fra ældre Tider, uden at foretage de efter Tidsforholdene fornødne Forandringer. Det er min Opfattelse, at det foreliggende Lovforslag efter Forholdene er i højeste Grad nødvendig; men skal der ikke blot gives Bestemmelser, men Hensigten virkelig skal udføres, saa maa man forvente, at den høitærede Marineminister ikke vil fly at anvende de Midler, som ere fornødne for en kraftig Gjemmensførelse af dette lille Lovforslag, og dertil hører da, at man ikke venter med at faae opgivet af Andre, hvem der forser sig imod denne Lov, men at man søger for at have et saadant Politi paa Søen, som kan gribe Vedkommende paa først Gjerning, og sørger for, at Lovens Bestemmelser hævedes. Jeg er overbevist om, at den høitærede Marineminister har overveiet dette, idet han forelagde dette Lovforslag, og at han ogsaa vil vide, at det ikke er gjort blot dermed, at Rigsdagen vedtager denne lille Lov — som jeg for Næsten kunde have ønsket udvidet med Hensyn til flere forskellige Spørgsmaal — men at det ogsaa er nødvendigt, at denne Lov gjenneføres, selv om det volber forskellige Foranstaltninger fra Statens Side, som maaste ville kræve Udgifter. Hvad i Øvrigt Spørgsmaalet om en noget udvidet Virksomhed for Lodsinstitutionen angaar, saa vil der vistnok dermed staa en Del Udgifter i Forbindelse, som billigtvis ikke kunne komme til at paalignes selve Lodsinstitutionen, der har saa mange forskellige Udgifter at udrede. Men selv om dette skulde være Tilfældet, saa maa det dog selvfølgelig ikke